

[Holstein.]

udenlandske Leverandører, hvis det er de amerikanske f. Eks., skal konkurrere med Fiat og med de engelske og franske Mærker. Derpaa baserer de hele deres Prispolitik.

Hvordan vil det ærede Medlem ramme det? Kan det ærede Medlem overhovedet ramme det efter denne Lov? Vil det ærede Medlem sige, at hvis Forhandlerne er gaaet ind paa at sælge denne Vare — nu nævnte jeg Automobiler, men der kunde jo nævnes mangfoldige andre Artikler; Forholdet findes ogsaa paa andre Omraader, jeg har det blot ikke present i Øjeblikket — til den Pris, som den udenlandske Importør siger, de skal, og de slutter Aftale derom, saa bliver der et Misforhold, idet den utvivlsomt kunde sælges billigere, hvis man tager Hensyn til, hvad dens Produktionsomkostninger beløber sig til i det paagældende Land, her Amerika, og tager Hensyn til, at den i det paagældende Land muligvis sælges billigere, betydeligt billigere, end den sælges her, selv iberegnet Fragt og Told og vore Skatter? Hvad saa? Hvis der foreligger en saadan kollektiv Aftale, skulde den saa kunne kendes ugyldig, enten efter Erhvervs- og Arbejdsfrihedslovens § 1 eller efter det foreliggende Forslags § 1.

Jeg maa sige, at hvis det ærede Medlem ikke vil have de Virksomheder, han selv opregnede, betragtet som trust- eller kartellignende, saa er det i hvert Fald givet, at der for disse Organisationers Vedkommende foreligger en kollektiv Aftale. En kollektiv Aftale er jo en Aftale mellem flere end to Personer, og der foreligger i de Tilfælde, det ærede Medlem opregnede, en kollektiv Aftale. — Jeg kan godt forstaa, det keder det ærede Medlem, det keder saa minsandten ogsaa mig, saa hvis jeg kunde gabe, men det kan jeg ikke i Øjeblikket, medens jeg staar heroppe paa Talerstolen, gjorde jeg det ogsaa; men det er ikke mig, der har fremtvunget en Diskussion af denne Art. Men jeg siger altsaa, i hvert Fald drejer det sig om kollektive Aftaler, Aftaler mellem mere end to Personer om en bestemt Pris, som begrænser den paagældende Videreforhandlers Erhvervs- og Arbejdsfrihed, altsaa falder de for saa vidt direkte ind under § 1 i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Hvordan er nu denne Lov blevet benyttet? Den har jo virket i 2 Aar, og da det, som jeg udtalte i mit Indlæg i Eftermiddags, udtrykkeligt er fremhævet i Venstres Betænkning, hvor nær Forbindelse der er mellem disse to Love, hvordan det ene supplerer det andet, havde det ikke været urimeligt, om man i det paagældende Ud-

valg havde søgt Oplysninger om, hvordan Domstolene har behandlet denne Lov om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, for saa vidt dens § 1 angaar, i de to Aar, som er forløbet, siden Loven traadte i Kraft.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at den juridiske Opfattelse af de Forhold, han opregnede, var vakkende. Ja, jeg forstaa saa sandelig godt, at Domstolenes Opfattelse af Loven om Arbejds- og Erhvervsfriheds § 1 er vakkende efter den Form, denne Paragraf har faaet; men det vilde være interessant at se, hvad der i Grunden i de to Aar er fældet af Domme, som kender kollektive Aftaler ugyldige som indeholdende en uberettiget Begrænsning af den enkeltes Arbejds- og Erhvervsfrihed.

Der staar jo i sidste Paragraf i Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, at det staar enhver, som mener, at han har lidt Skade ved en kollektiv Aftale i sin Arbejds- og Erhvervsvirksomhed, frit at rejse Sag om, at denne Aftale kendes ugyldig ved Domstolene. Man maa takke Skæbnen for, at den almindelige Borger i Modsætning til de høje Lovgivere er i Besiddelse af saa megen almindelig sund Sans og Fornuft, at han ikke løber fra sit Ord, selv om han mener, at Forholdet falder ind under den Formulering, som denne Lovs § 1 har faaet, for hvis han vilde prøve paa det, vilde Domstolene jo blive overlæstet med Søgemaal efter Loven om Erhvervs- og Arbejdsfriheds § 1.

Naturligvis vil ogsaa den anden Bestemmelse i § 3 i Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, Bestemmelsen om økonomisk Forfølgelse, komme til at staa i en vis Relation til det foreliggende Forslags Bestemmelse om utilbørlige Foranstaltninger for at hævde en Pris, eventuelt en utilbørlig Pris, for der tales jo i § 3 om enhver Art af økonomisk Forfølgelse, og saadanne Foranstaltninger, som tager Sigte paa at skade den enkelte erhvervsdrivende eller flere erhvervsdrivende i den frie Købmandsvirksomhed, er selvfølgelig skadelige og uberettigede efter den nævnte Lovs § 3, lige saavel som de er det efter det foreliggende Forslags § 1. Der er i Virkeligheden mange Omraader, hvor disse to Love ikke klart er afgrænset mod hinanden; men det er maaske ogsaa Meningen, at man, om jeg saa maa sige, har villet reassurere sig, for at det skal være helt sikkert, at nu vil der blive gjort noget godt paa disse Omraader.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at den frie Konkurrence er slaaet ud, vor Købmandsstand er blevet Uddelere. Det ærede Medlem kan maaske paa sin Vis